

עפ"ג 13217/07/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 13217-07-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המערער

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד גבי טרואנשווילי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט יצחק שמעוני) מיום 27.5.18 בת"פ 4613-09-15, ת"פ 15652-12-15, ת"פ 33436-04-15 ות"פ 66611-03-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות הבאות: תקיפה סתם, הסגת גבול, הפרת הוראה חוקית, איומים (7 עבירות), הטרדה באמצעות מתקן בזק, ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. על המערער הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי על כל עבירת אלימות, 3 חודשי מאסר על תנאי על עבירת איומים או הסגת גבול בנכס, 2 חודשי מאסר על תנאי על הפרת הוראה חוקית או הטרדה באמצעות מתקן בזק, ופיצוי בסך 500 ₪ לכל אחד מארבעת המתלוננים. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בלבד.

2. ואלה המעשים: בת"פ 4613-09-15 הורשע המערער בכך שביום 2015 בשעה 22:30 תקף את ס.פ., חברתו, בעקבות ויכוח ברחוב ב++++. המתלוננת החלה ללכת לכיוון ביתה, שאז המערער משך אותה מהמעיל שלבש. היא המשיכה ללכת ואז המערער דחף אותה בידיו והפילה ארצה. לאחר מכן לקח את הטלפון הנייד שלה וברח מהמקום, ובהמשך, סירב להחזיר לה אותו. בת"פ 15652-12-15 הורשע המערער בכך שביום 2014 בשעה 21:00 לערך, תקף את י.ל. ביחד עם אחרים ברחוב ב++++. המערער והאחרים הכו את המתלונן באגרופים בראש ובשפה, משכו תחבושת שהיתה על כף ידו השמאלית בשל שבר בידו, והכו אותו בראשו באמצעות בקבוק פלסטיק. המערער איים על המתלונן ואמר לו כי חבריו מחפשים אחרי המתלונן ויודעים היכן הוא גר. בהמשך, איים המערער על המתלונן בכך שאמר לשוטר כי הוא יודע היכן המתלונן משרת, היכן הוא גר וכי הוא בעשרה ימי מחלה בביתו, ואמר "אני לא שואל

אתכם מה לעשות, אם אני ירצה אני אשב". כתוצאה ממעשי המערער נגרמו למתלונן נפחות בשפה התחתונה וירד לו דם. **בת"פ 33436-04-15**, באישום הראשון, הורשע המערער בכך שביום 2014 בשעה 21:00 לערך, על רקע סכסוך על ליבה של חברתו לשעבר של המתלונן, שלח המערער הודעות לטלפון הנייד של מר ד.כ ואיים עליו בפגיעה בגופו ובחירותו בכוונה להפחידו ולהקניטו, כמצוטט בכתב האישום. כמו כן, ביום 2014 בשעות היום, הגיע המערער למקום עבודתו של המתלונן ברחוב ++++ ב+++ תפס בידו ואמר לו שהוא יבוא שוב למקום עבודתו ו"יזין" אותו. ביום 2014 בשעות הערב, התקשר המערער למתלונן ואמר לו שהוא יאשפז אותו בבית חולים. לפי האישום השני, הורשע המערער בכך שביום 2014 בשעה 10:41 לערך, התקשר המערער למתלונן ואיים עליו בפגיעה בגופו ובחירותו בכוונה להפחידו או להקניטו, כמצוטט בכתב האישום. כמו כן, ביום 2014 פנה המערער למתלונן ברחוב ++++ ב+++ איים עליו ואמר לו כי יכה אותו ליד השוטר. על פי האישום השלישי, הורשע המערער בכך שביום 2014 הגיע לביתו של המתלונן ואיים עליו. לפי האישום הרביעי, ביום 2014 סמוך לחצות, התקשר המערער ממתקן בזק לטלפון הנייד של המתלונן מספר פעמים וניתק את השיחה, למרות שקיימת החלטה של בית משפט שלום, שניתנה במעמד המערער, האוסרת עליו ליצור קשר בכל דרך עם המתלונן, לאיים עליו או להטריד אותו. **בת"פ 66611-03-15**, באישום הראשון, הורשע המערער בכך שביום 2014 בשעה 15:30 ב+++ איים על ג.ל בפגיעה בגופה או בחירותה, בכך ששלח לטלפון הנייד שלה הודעות טקסט, בהן אמר לה, בין היתר, כי פרסם את הסרטון והמספר שלה. על פי האישום השני, ביום 2014 בשעה 18:38 לערך, איים המערער על ג.ל בכך ששלח לה הודעות טקסט אל הטלפון הנייד שלה, כמצוטט בכתב האישום. לפי האישום השלישי, הורשע המערער בכך שביום 2014 בשעות 14:09-15:13 איים המערער על המתלוננת. באותן נסיבות ולאחר שיצאה המתלוננת מתחנת המשטרה במעלה אדומים, יצרה המתלוננת קשר עם המערער, לאחר שהלה התקשר אליה פעמים רבות ללא שענתה, ואמרה לו כי אינה מעוניינת בקשר איתו. בהמשך לכך, שלח המערער הודעות טקסט אל הטלפון הנייד של המתלוננת, ואיים עליה. בין היתר אמר לה שיפרסם את "כל מה שהיה יום שישי" וגם את המספר שלה. המערער התקשר אל המתלוננת מספר רב של פעמים ממספר חסום, וכשענתה המתלוננת לשיחה, אמר לה, בין היתר, כי ירצח אותה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר שהוטל על המערער ולהפנותו בשנית לשירות המבחן להערכה מחודשת של מצבו לאחר שהתאקלם בעיר ++++ ובשל האפשרות לשלבו בטיפול במסגרות העומדות לשירות המבחן בעיר זו. לחלופין, להורות לממונה על עבודות השירות לבחון בשנית את עניינו של המערער בהתייחס למצבו הרפואי העדכני, ולהבהיר על אלו מסמכים הסתמך בחוות דעתו.

לטענת הסנגור, חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות אינה מסתמכת על נתונים עדכניים, אלא על אירועים שהיו וחלפו, ועל כן קביעתו, לפיה המערער אינו כשיר לריצוי עבודות שירות אינה נכונה. נטען כי המערער הציג אישור רפואי עדכני (נ/1), לפיו, אינו סובל מבעיות רפואיות כלשהן. יתרה מכך, גם קצבת הנכות אותה קיבל המערער בעבר מהמל"ל עקב מצבו הנפשי, הופסקה בשל ההטבה במצבו. ההגנה ביקשה מהממונה לומר מאיזו תקופה האבחונים עליהם הסתמך בחוות דעתו, אך תשובתו של הממונה חזרה על חוות הדעת שהוגשה ולא התייחסה לבקשת ההבהרה של ההגנה. עוד נטען כי השתת עונש מאסר בפועל בנסיבות בהן הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות בשל רקע פסיכיאטרי אינה מוצדקת ופוגעת בו, וכי דווקא רקע זה צריך לשמש כנסיבה להקלה בעונש ולא להחמרה.

הסנגור טען גם כי שגה בית משפט קמא בכך שסיווג את עבירת התקיפה כעבירת אלימות בתוך המשפחה ובאופן ישיר השפיע הדבר על מתחם העונש שקבע. מדובר בתקיפה של אדם על רקע חשדו כי הוא מנהל קשר עם

זוגתו. בנוגע עם תקיפה זו, מתחם העונש ההולם, לעמדת ההגנה, נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. עוד נטען כי צירוף התיקים עמד למערער לרועץ, שכן אילו היה מנהלם בנפרד היה מקבל עונש קל יותר. כמו כן, לא ניתן כל משקל לחלוף הזמן, במהלכו לא נפתחו למערער תיקים נוספים והוא עסוק בשיקום חייו. המערער החל בהליך טיפולי במסגרת שירותי הרווחה ב++++, בהמלצת שירות המבחן, ומן הראוי היה לאפשר לו להמשיך בכך. המערער גם השתלב במסגרת תעסוקתית קבועה ויציבה שם כחלק משיקומו. נטען כי העבירות בוצעו על רקע נסיבות אישיות חריגות בתקופה סוערת בחייו של המערער, בה הסתובב בחוסר מעש, ללא תמיכת משפחתו וללא קורת גג. באשר לקביעה כי המערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, נטען כי הדבר היה נכון לתחילת ההליך המשפטי, אך בשנה האחרונה המערער עמד בקשר עם שירות המבחן ועדכן אותו בכל שינוי שערך בחייו. כמו כן, הוא לא סירב ליטול חלק בטיפול שהוצע לו בשירות המבחן, למעט, להצעה להתאשפז בהוסטל לגמילה מסמים, וזאת מהטעם שאינו מכור לסמים.

הוסף כי השגיאה העיקרית היא בכך שלא נעשה בירור לקביעת הממונה באשר לאי כשירות המערער לעבודות שירות.

ב"כ המשיבה בקשה לדחות הערעור. נטען כי לא ניתן להצביע על טעות בגזר הדין או חריגה המצדיקה התערבות. גזר הדין ניתן לאחר בחינת מספר תסקירים ומעקב ארוך אחר המערער, וגזר דינו מתון ועל כן אין מקום להתערב בגזר הדין. מדובר בשתיים-עשרה עבירות שהן תולדה של מספר כתבי אישום, כאשר גם לפני וגם אחרי עבירות אלה, המערער ביצע עבירות נוספות ומעשיו חמורים. וכן, המערער נדון למאסר קצר בשנת 2015 ולאחר מכן ביצע עבירות דומות במרץ 2016 שוב נגזר עליו עונש מאסר בפועל לתקופת חמישה חודשים (הוגשה טבלה לעניין רצף העבירות הכוללות). לבית משפט קמא הוגשו ארבעה תסקירים מפורטים ומקיפים וצויינו הנקודות לחובת המערער שעיקרן מסוכנותו. שירות המבחן לא התרשם ברצון אמיתי לשיקום והומלץ על עונש משמעותי והממונה על עבודות השירות מצא את המערער כלא כשיר לעבודות שירות וכן באה הפניה להחלטות שתומכות בעמדת המשיבה. מכל אלה יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 28 שנים, רווק ואב לילדה בת 5. נשר מבית הספר בגיל 15, התגורר בהוסטל ולאחר מכן אצל דודו וגם היה דר רחוב. המערער לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות בת"פ 66611-03-15 וגילה הבנה ומודעות ראשונית לבעייתיות בהתנהגותו. לעומת זאת, ביחס לת"פ 15652-12-15 צמצם המערער את חומרת התנהגותו ואת הפגיעה במתלונן. המערער לא גויס לצה"ל על רקע מצב רפואי. בהמשך המערער הוכר ע"י המל"ל כנכה על רקע פסיכיאטרי והוא נתמך בקצבת נכות. לאורך השנים עבר אשפוזים פסיכיאטריים והתקשה בשמירה על יציבות תעסוקתית. מהאבחון הפסיכיאטרי האחרון שבוצע לו בחודש יולי 2016, אובחן כסובל מהפרעת אישיות וכמי שעושה שימוש תדיר באלכוהול וסמים. שירות המבחן היה בקשר עם המערער במשך תקופה של כשנתיים במהלכה ניסה שירות המבחן למצוא מענה טיפולי מתאים עבור המערער, אך מאמצים אלה נכשלו כולם בשל קשייו של המערער לשותף פעולה עם שירות המבחן ולהתנהל באופן יציב וקבוע במישורי חייו, ובכלל זה המערער החליף שלוש פעמים עיר מגורים, ועל רקע חוסר יציבות במצבו הנפשי והיעדר איזון תרופתי. המערער הופנה לבית חולים "++++", המיועד עבור מטופלים בקצה הרצף הסובלים מבעיות מרובות, אך שהותו שם התאפיינה בהפרות חוזרות שלו את כללי המקום והוא הורחק לאחר התנהגות לא נאותה, שכללה תקיפת מטופלת ביחידה. שירות המבחן העריך כי המסוכנות הנשקפת מהמערער להישנות העבירות הנה גבוהה וכי הוא זקוק למסגרת בעלת גבולות התנהגותיים ברורים ונוקשים. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת מאסר בפועל, עונש מותנה, קנס כספי ופיצוי.

חוות דעת הממונה על שירות המבחן

5. בחוות דעת מיום 29.3.17 שערך הממונה על שירות המבחן נכתב כי המערער נמצא בלתי כשיר לביצוע עבודות שירות על רקע סכיזופרניה, מחלת נפש כרונית, שאינה מטופלת מזה שש שנים לערך, לאחר שהמערער הפסיק מעקב וטיפול פסיכיאטרי תרופתי על דעת עצמו. בהבהרה נוספת מיום 2.4.18 פירט הממונה כי אין אפשרות להגן על הציבור במקום התעסוקה מחולה פסיכיאטרי שסובל ממחלת נפש מג'ורית, שאינו משתף פעולה ואינו נמצא במעקב סדיר של פסיכיאטר מומחה. כמו כן, פורט כי בעברו של המערער ניסיון אובדני והוא אינו מגלה תובנה למחלתו.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות ומצבו הרפואי כמתואר בתסקיר שירות המבחן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע, ריבוי העבירות, ריבוי הנפגעים, התעוזה שהפגין במעשיו וחומרה מיוחדת שבעבירת ההטרדה אשר בוצעה תוך הפרת הוראה חוקית של בית המשפט, באופן המלמד על העדר מוראו מהחוק. כמו כן, לחובת המערער עבר פלילי קודם, הכולל עבירות איומים. האחריות שלקח על ביצוע העבירות הנה כעולה מהתסקיר חלקית בלבד ואינה משקפת הפנמה של חומרת מעשיו והבנת המניעים העומדים בבסיסם. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה. המערער לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולא עבר תהליך של שיקום כלשהו. שירות המבחן התרשם כי מעברו של המערער לעיר ++++ אך משקף את התנהגותו החזרתית של המערער וקשייו להתייצב לאורך זמן במקום מגורים קבוע, וכי למרות המוטיבציה המילולית שהביע המערער להשתלב בהליך טיפולי מושך, הלכה למעשה הוא מתקשה לשתף פעולה לאורך זמן ולהתנהל באופן יציב וקבוע במישורי חייו. בנסיבות דנן, נדרש עונש מרתיע, שיציב גבולות ברורים למערער לבל יחזור על מעשיו. בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט הינם ברף הבינוני-נמוך של מתחם הענישה, ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 10/2/19 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ז' בשבט, תשע"ט, 13 בינואר, 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד